

plitudo nemorum, quæ vim folis calidam infringunt; denique nivium copia, quibus terra tres quatuorve menses, in iis locis quæ ab Boream propius accedunt, & eidem ac vetus Gallia parallelo subiacent, continenter inhorrescit. Humus omnium arborum plantarumque feracissima, præfertim ubi excisæ silvæ locum culturæ majorem præbuerunt. Quadrupedes eadem, quæ in Europa: nonnullæ regionis propriæ sunt, ut alces. Magnam belluam indigenæ appellant. Id nominis invenit à mole corporis: bovem enim æquat magnitudine. Mulum capite refert; cervum cornibus, pedibus, & cauda. Eam canibus immixtis barbari agitant; defatigatam conficiunt jaculis & missilibus. Si defunt venatici canes, ipsi vicem illorum obeunt. Per medias quippe nives incredibili celeritate gradiuntur, ac ne corporis pondus vestigia pedum altius in nivem deprimat, substernunt plantis, inferuntque pedibus, lata reticula, illis simillima, quibus pilam lufores vulgò pulfant. Hæc reticula, spatium nivis ac foli satis magnum amplexa, currentes facile sustinent. Alces vero crura exilia defigens alte in nivem, ægrè se expedit. Illius carnis vescuntur, teguntur pelle, ungula posterioris sinistri pedis sanantur. Huic ungulæ mira quædam & multiplex virtus inest, medicorum celeberrimorum testimonio commendata. Valet in primis adversus morbum comitalem, sive admoveatur pectori, qua parte cor micat; sive indatur palæ annuli, quem digitus lævæ minimo proximus gestet; sive demum teneatur